

- ODPIS -

WOJEWODA WIELKOPOLSKI

Poznań, 29 stycznia 2019 r.

KN-I.0552.11.2019.22

**Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Poznaniu**

ul. Ratajczaka 10/12, 61-815 Poznań

za pośrednictwem: **Rady Gminy Gniezno**

Al. Reymonta 9-11, 62-200 Gniezno

Skarżący: **Wojewoda Wielkopolski**

al. Niepodległości 16/18, 61-713 Poznań

reprezentowany przez

radcę prawnego Magdalenę Bielawską

Strona przeciwna: **Rada Gminy Gniezno**

Gmina Gniezno

Al. Reymonta 9-11, 62-200 Gniezno

SKARGA

na uchwałę nr LVI/385/2018 Rady Gminy Gniezno z dnia 16 listopada 2018 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu położonego w miejscowości Osiciniec dz. nr 125/28.

W imieniu skarżącego w oparciu o załączone do niniejszej skargi pełnomocnictwo oraz na podstawie art. 93 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2018 r. poz. 994 ze zm.) **zaskarżam uchwałę** nr LVI/385/2018 Rady Gminy Gniezno z dnia 16 listopada 2018 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu położonego w miejscowości Osiciniec dz. nr 125/28 **w części obejmującej: § 8 ust. 3 pkt 14 oraz § 10 ust. 1 pkt 1 lit. b, pkt 2 lit. b i pkt 3 w zakresie zwrotu: „i na terenie RM”**

i wnoszę o:

- 1) stwierdzenie nieważności § 8 ust. 3 pkt 14 oraz § 10 ust. 1 pkt 1 lit. b, pkt 2 lit. b i pkt 3 w zakresie zwrotu: „i na terenie RM” zaskarżonej uchwały nr LVI/385/2018 Rady Gminy Gniezno z dnia 16 listopada 2018 r. ze względu na istotne naruszenie prawa;
- 2) zasądzenie od strony przeciwnej na rzecz skarżącego kosztów postępowania sądowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

Uchwale zarzucam istotne naruszenie art. 15 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2018 r. poz. 1945) w związku z art. 92 ust. 1, art. 93 ust. 2a oraz art. 101 ust. 2 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2018 r. poz. 2204 ze zm.).

UZASADNIENIE

Na sesji w dniu 16 listopada 2018 r. Rada Gminy Gniezno podjęła uchwałę nr LVI/385/2018 w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu położonego w miejscowości Osiniec dz. Nr 125/28, zwaną dalej: „uchwałą”. Uchwała wpłynęła do Wojewody Wielkopolskiego w dniu 22 listopada 2018 r. Jako podstawę prawną uchwały powołano: art. 18 ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2018 r. poz. 994 ze zm.) i art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2018 r. poz. 1945).

Dowód: uchwała nr LVI/385/2018 Rady Gminy Gniezno z dnia 16 listopada 2018 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu położonego w miejscowości Osiniec dz. nr 125/28 wraz z przednią stroną koperty, w której uchwała została doręczona

Dokonując oceny legalności przedłożonej do oceny uchwały, w odniesieniu do zasad sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, skarżący stwierdził, co następuje:

W § 10 ust. 1 pkt 1 lit. b uchwały ustalono szczegółowe zasady i warunki scalania i podziału nieruchomości objętych planem na terenie RM – tj. minimalną szerokość frontu działki 30 m oraz w pkt 2 lit. b ustalono minimalną powierzchnię działki – 2500 m², natomiast w pkt 3 – kąt położenia granic działek w stosunku do pasa drogowego – od 70° do 110°.

Zgodnie z art. 101 ust. 2 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami przepisy rozdziału dotyczące scalania i podziału nieruchomości stosuje się do nieruchomości położonych na obszarach przeznaczonych w planach miejscowych na cele inne niż rolne i leśne.

W przypadku gruntów rolnych w miejsce procedury scalania i podziału nieruchomości funkcjonuje postępowanie w sprawie scalenia i wymiany gruntów, którego celem jest tworzenie korzystniejszych warunków gospodarowania w rolnictwie i leśnictwie poprzez poprawę struktury obszarowej gospodarstw rolnych, lasów i gruntów leśnych, racjonalne ukształtowanie rozłogów gruntów, dostosowanie granic nieruchomości do systemu urządzeń melioracji wodnych, dróg oraz rzeźby terenu (art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 26 marca 1982 r. o scalaniu i wymianie gruntów; Dz. U. z 2018 r. poz. 908).

Zatem ustalenie w planie parametrów scalenia i podziału nieruchomości dla gruntów rolnych (RM), których procedura ta nie obejmuje, stanowi przekroczenie uprawnień wynikających z art. 15 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, a tym samym naruszenie zasad sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Także w myśl art. 92 ust. 1 ustawy o gospodarce nieruchomościami przepisów dotyczących podziału nieruchomości nie stosuje się do nieruchomości położonych na obszarach przeznaczonych w planach miejscowych na cele rolne i leśne, a w przypadku braku planu miejscowego do nieruchomości wykorzystywanych na cele rolne i leśne, chyba że dokonanie podziału spowodowałoby konieczność wydzielenia nowych dróg niebędących niezbędnymi drogami dojazdowymi do nieruchomości wchodzących w skład gospodarstw rolnych albo spowodowałoby wydzielenie działek gruntu o powierzchni mniejszej niż 0,3000 ha. Z kolei zgodnie z art. 93 ust. 2a tejże ustawy wynika, że podział nieruchomości położonych na obszarach przeznaczonych w planach miejscowych na cele rolne i leśne, a w przypadku braku planu miejscowego wykorzystywanych na cele rolne i leśne, powodujący wydzielenie działki gruntu o powierzchni mniejszej niż 0,3000 ha,

jest dopuszczalny, pod warunkiem że działka ta zostanie przeznaczona na powiększenie sąsiedniej nieruchomości lub dokonana zostanie regulacja granic między sąsiadującymi nieruchomościami. Stąd też – w świetle powołanych przepisów - ustalenie w § 8 ust. 3 pkt 14 uchwały minimalnej powierzchni nowo wydzielonych działek na terenie RM 2500 m² jest niedopuszczalne.

Mając na względzie powyższe, w ocenie skarżącego, przedmiotowa uchwała została podjęta z istotnym naruszeniem zasad sporządzania planu zagospodarowania przestrzennego wynikających z powołanych przepisów ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz ustawy o gospodarce nieruchomościami, co rodzi konieczność stwierdzenia jej nieważności w części wskazanej w petitum skargi. Ze względu jednak na upływ terminu określonego w art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, organ nadzoru nie może we własnym zakresie stwierdzić nieważności przedmiotowej uchwały, stąd też – w oparciu o art. 93 ust. 1 tejże ustawy – wnosi o to do Sądu.

W tym stanie rzeczy, wnioski skarżącego są uzasadnione.

Skarżący nadmienia, że przedmiotowa uchwała została opublikowana w Dzienniku Urzędowym Województwa Wielkopolskiego z dnia 28 listopada 2018 r. pod poz. 9360.

HADCA PRAWNY
Pz 4163

Magdalena Bielawska

Załączniki:

- 1) uchwała nr LVI/385/2018 Rady Gminy Gniezno z dnia 16 listopada 2018 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu położonego w miejscowości Osiniec dz. nr 128/28 (oryginał) wraz z przednią stroną koperty, w której uchwała została doręczona (kopia poświadczona za zgodność z oryginałem),
- 2) odpis skargi,
- 3) pełnomocnictwo.